

Орфеус, провеждани ежегодно в австрийската столица. Артистичен директор на ММФ "Варненско лято" след 2018. Удостояван е с много престижни отличия, сред които наградата София за музика. Свири на цигулка Джовани Батиста Гуаданини от 1749, която му е предоставена от Австрийската национална банка.

ПАНЧО ВЛАДИГЕРОВ е сред най-големите композитори от така нареченото второ поколение и един от най-изпълняваните български композитори по света. Той е сред културните фигури, които са в основата на създаването на първите Варненски музикални тържества през 1926. Роден в Цюрих, израснал като дете в Шумен, учил в София в частното музикално училище при Хенрик Визнер и Добри Христов. След това е приет във Висшето училище по музика в Берлин, учейки композиция при Паул Юон и пиано при Хайнрих Барт. Два пъти печели престижната Менделсонова премия на Берлинската академия. От 1920 до 1932 е пианист и музикален ръководител на театрите на Макс Райнхард. След завръщането си в България през 1932 Владигеров разгръща сериозна концертна дейност в Европа. Той е и дългогодишен професор в Националната музикална академия в София, формирайки няколко поколения български композитори. Музикалното му наследство включва операта „Цар Калоян“, балета „Легенда за езерото“, пет концерта за пиано и оркестър, един цигулков концерт, над 30 оркестрови творби, камерна музика, както и многобройни клавирни опуси. През 1926 той композира своята „Българска сюита“ – първоначално за пиано, а година по-късно завършва и партитурата за симфоничен оркестър. Цялата сюита бързо става популярна и обичана, но най-често звучи втората част – „Песен“. Самият Владигеров има редица варианти на тази прекрасна творба, но точно за цигулка и оркестър тя звучи в пълната си красота, лееща се и затрогваща.

АНТОНИН ДВОРЖАК е роден в малко село на река Вълтава, в Бохемия. Най-голям от деветте деца в семейството, музикалният му талант се вижда отрано и когато е на 6 години започва да свири на цигулка. Насочва се към композицията и музиката му започва да се изпълнява с успех в Прага, но той търси признание в страните с богати музикални традиции. Явява се с първата си симфония на конкурс в Германия, без успех, но изпраща следващите си две симфонии на друг конкурс, този път в Австрия и печели цели три пъти – през 1874, 1876 и 1877. В състава на журито е и Йоханес Брамс. Той препоръчва Дворжак на своя издател, който пък скоро му поръчва да напише поредица, която ще

остане в музикалната история като Славянски танци. След тяхната поява Дворжак става наистина известен из цяла Европа. Така стигаме до заминаването на Дворжак за Америка. Вече знаменит, той е поканен да оглави Националната музикална консерватория и в края на 1892 се оказва в Ню Йорк. Преподава, дирижира, но и изучава града; композира Деветата си симфония „Из новия свят“. Остава в Америка до 1895, а в края на 1894 започва работа по Концерта за виолончело и оркестър. Завършва го точно на Нова година. Пълната оркестрация е факт на 12 януари 1895, само три дни след рождения ден на сина на Дворжак – Отачек. Но радост и скръб се редуват в живота му „...завърших концерта в Ню Йорк, но когато се върнах в Бохемия, напълно промених финала“. Причината е емоционална – умира сестрата на съпругата му и това преминава през творбата и води до съвсем различни 60 такта преди финала на концерта. Дворжак го посвещава на Хануш Вихан, отличен виолончелист и близък негов приятел. На премиерата, обаче, солист е Лео Щерн, а самият Дворжак дирижира в Queen's Hall в Лондон на 19 март 1896.

Централно място в творчеството на **АНТОН БРУКНЕР** заемат неговите 11 симфонии (девет с номерация, една ученическа и една нулева). Творческата съдба на Брукнер е различна от тази на повечето композитори, защото признанието за него идва късно. Първият истински голям успех е премиерата на Четвъртата му симфония, когато композиторът е на 57 години. Дълбоко религиозен в същността си, Брукнер се стреми да улови и изрази в музиката си величието на Бога и на сътворената от него Вселена, затова и творбите му са така поразително монументални. Те се появяват във време, когато се води истинска война между последователите на Брамс и Вагнер. Самият Брукнер е почитател на Вагнер и макар да не иска да „влиза“ в големия музикален спор, тази му позиция води до отхвърляне на неговата музика от страна на влиятелния критик Едуард Ханслик. Но Брукнер продължава по своя път и успехът не го подминава. Шестата му симфония е написана в периода 1879-1881 и за разлика от почти всички останали негови симфонии, които той непрекъснато преработва и променя, тя остава почти непокътната. Нарича я „най-дръзката от симфониите ми“. Определяна от някои музиколози като „грозното пате“ на Брукнер, тя няма цялостна премиера преди смъртта на композитора (изпълнени са само две от частите ѝ) и дълги години остава в сянката на Четвъртата и Седмата, но после е изпълнявана все по-често и намира своя път към слушателите трайно (точно като композиторския път на самия Брукнер).

Програмата изготви Лилия Големинова

100 години от началото

МЛАДЕЖКИ СИМФОНИЧЕН ОРКЕСТЪР НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ

Conductor Диригент
GUSTAVO GIMENO **ГУСТАВО ХИМЕНО**

Soloists Солисти
JULIA HAGEN, cello **ЮЛИЯ ХАГЕН**, чело
MARIO HOSSEN, violin **МАРИО ХОСЕН**, цигулка

*Проектът е реализиран с финансовата подкрепа на
Министерството на културата
The project is realized with the financial support by
the Ministry of Culture*

*Концертът се реализира с подкрепата на посолствата на
Испания, Германия и Словения в България
The concert is organized with the support of the Embassies of
Spain, Germany, and Slovenia in Bulgaria*

РЕПУБЛИКА СЛОВЕНИЯ
ПОСОЛСТВО СОФИЯ

18 August, 07.00 PM 18 август, 19.00
FCC - Varna ФКЦ - Варна

ПРОГРАМА

ПАНЧО ВЛАДИГЕРОВ (1899 – 1978)

Песен за цигулка и оркестър из „Българска сюита“, 1951

PANCHO VLADIGEROV (1899 – 1978)

Song for violin and orchestra, 1951

АНТОНИН ДВОРЖАК (1841 – 1904)

Концерт за виолончело и оркестър си минор оп.104

ANTONIN DVORAK (1841 – 1904)

Cello Concerto h moll, Op.104

Allegro

Adagio ma non troppo

Finale. Allegro moderato

15 минути антракт / 15 min. intermission

АНТОН БРУКНЕР (1824 – 1896)

Симфония №6 ла мажор

ANTON BRUCKNER (1824 – 1896)

Symphony №6

Maestoso

Adagio. Sehr feierlich (Very solemn)

Scherzo. Nicht schnell – Trio. Langsam

Finale. Bewegt, doch nicht zu schnell (with motion, but not too fast)

МЛАДЕЖКИЯТ СИМФОНИЧЕН ОРКЕСТЪР НА ЕС е създаден през 1976 и оттогава е културен посланик на Европейския съюз по света. През 2025 осъществяват турнето си „Inspiring the Future“ по време на полското председателство на ЕС, свирят и на откриването на Световното изложение в Осака. През 2026 оркестърът празнува своята 50-годишнина с пролетна резиденция в Страсбург и два концерта в сградата на Европейския парламент. “Ню Йорк Таймс” го нарича „една от най-елитните музикални организации“, а британският „Гардиън“ подчертава „изключително добрата оркестрова симбиоза и колективната отдаденост на музиката“. А Жан-Клод Юнкер го определя като „най-добрият възможен посланик на ЕС“. Оркестърът е работил с най-големите диригенти и солисти в света – Бърнстейн, Караян, Баренбойм, Ростропович. Създаден е по идея на Клаудيو Абадо, който е и първия музикален директор, последван от Владимир Ашкенази, Бернард Хайтинк и Василий Петренко. Понастоящем на този пост е унгарският диригент Иван Фишер. Всяка година над 3000 млади музиканти на възраст между 16 и 26 години от страните-членки на ЕС кандидатстват за около 120 места в оркестъра. Сред досегашните над 4000 инструменталисти, минали през

състава, са имената на много световноизвестни музиканти. Оркестърът е изнасял концерти на най-престижните сцени и фестивали – BBC Proms, Карнеги хол в Ню Йорк, Музикферайн във Виена. От Амстердам до Абу Даби, от Мумбай до Сао Пауло, младите музиканти са изнесли стотици концерти на петте континента. Има многобройни отличия, като Медала на италианския президент Матарела за изпълненията им на фестивала в Болцано през 2023, Кристалната награда от „Златна Прага“ за най-добър концерт, предаван по телевизията. Той е определен и за най-добър европейски културен бранд на 2020.

ГУСТАВО ХИМЕНО е сред най-изявените диригенти на своето поколение. От 2020 той е музикален директор на Симфоничния оркестър на Торонто, а от този сезон поема същия пост за Кралския театър в Мадрид. Само през последната година Химено е работил със солисти от ранга на Ланг Ланг, Патриция Копачинская, Пабло Фернандес и Анушка Шанкар, а в репертоарно отношение в Торонто е дирижирал „Кармина Бурана“ на Карл Орф, IX симфония на Малер, VI, VIII и IX на Бетовен с турнета в Испания, Люксембург, Нидерландия, Белгия Австрия и Германия. В Мадрид дирижира две продукции този сезон – „Замъкът на херцога Синята брада“ и „Чудния мандарин“ на Бартók, както и „Продадена невеста“ от Сметана. През този сезон Химено дебютира с Нюйоркската филхармония със солист Елен Гримо и дирижира отново Филхармонията в Лос Анжелис с Рено Капюсон, както и Чикагския симфоничен оркестър, Кралския Концертгебау оркестър в Амстердам, Гевандхаус оркестъра в Лайпциг, Мюнхенска и Берлинска филхармония. През 2025 записва втория си албум за „Хармония Мунди“ със Симфоничния оркестър на Торонто, включващ „Пулчинела“ и „Довертименто“ от Стравински, както и премиера на творби от Кели Мари-Мърфи. Предишният албум с този оркестър му носи националната награда Juno, най-престижната в Канада. Преди това е ръководил Люксембургската филхармония и има реализирани с тях успешни турнета в цяла Европа, Южна Корея и Южна Америка със солисти като Даниел Баренбойм, Брин Терфел, Готие Капюсон, Леонидас Кавакос. За отбелязване е интегралното изпълнение на клавирните концерти на Бетовен с Кристиан Цимерман. През 2025 Химено е удостоен с орден за граждански заслуги от испанския крал Фелипе VI за ролята му като посланик на испанската култура и влиянието му върху глобалния културен пейзаж.

ЮЛИЯ ХАГЕН е родена в Залцбург в музикално семейство, а сега живее във Виена. „Естественост и топлота, но и смелост да поема рискове“ – с това се характеризират нейните интерпретации според многобройните рецензии.

Технически безукорна, тя е ярка и артистична, и умее да се свързва с публиката. Започва да свири на виолончело на пет години – първо в Залцбург при Енрико Бронци, след това с Райхард Лацко във Виена. Продължава да се усъвършенства във виенския клас на Хайнрих Шиф и Берлинския университет за изкуства. Печели стипендията на академия „Кронберг“, което ѝ дава възможност да учи при Волфганг Емануел Шмид. Лауреат е на редица международни конкурси като Mazzurati cello competition; удостоена е с наградата „Хайек – Бос – Вагнер“ и на един от призовите на фестивала във Вербие. Активно концертиращ музикант, тя има зад гърба си турне като солист на Дрезденската филхармония, свирила е с Оркестър Метрополитана в Лисабон, с Националната филхармония в Колумбия, Берлинския радиооркестър и Симфоничния оркестър на френското радио, Виенските симфоници и Филхармонията на Бърно. В света на камерната музика Юлия Хаген свири в трио заедно с Игор Ливет и Рено Капюсон (концертирали са в Музикферайн във Виена, в Уигмор хол в Лондон), както и с Мао Фуджита, Андрас Шиф и Николай Лугански. Свири на виолончело Франческо Руджиери, Кремона 1684.

Българо-австрийският цигулар **МАРИО ХОСЕН** е един от водещите интерпретатори и експерти по творчеството на Николо Паганини. Репертоарът му е богат и стилово разнообразен, включващ творби от италианския и немския барок до съвременната музика. Сред над 100-те оркестри, на които е бил солист, са Лондонската филхармония, Симфоничния оркестър „Чайковски“ на Московското радио, Виенският симфоничен оркестър, Оркестърът на Академията Saint Martin in the Fields, Английският камерен оркестър, Симфоничният оркестър на БНР, Софийската филхармония, Оркестърът Брукнер-Линц, I Solisti Veneti и други. Роден в Пловдив, той получава образованието си в София, Виена и Париж. Дискографията му включва интегрални с квартетите на Паганини, сонатите за цигулка на Бетовен, Бах и Хендел, концертите за цигулка и оркестър на Паганини, Брух, Менделсон, Брамс, както и световни премиерни записи на неиздавани творби на Паганини, Моцарт, Тартини и Крайслер. Канен е да журира на големи международни конкурси за цигулка. Той е основател на Паганини ансамбъл Виена – официален посланик на Пътя на Паганини, инициатива на родния град на композитора Генуа. Артистичен директор е на Международната академия и музикален фестивал